

УДК 378.147:004.77(73)

DOI <https://doi.org/10.32782/1992-5786.2025.100.18>**В. І. Меньяло**доктор педагогічних наук, професор,
професор кафедри загальної та прикладної фізики
Запорізького національного університету**Є. В. Васютинський**здобувач ступеня вищої освіти ступеня «доктор філософії»
спеціальності Освіта / Педагогіка
Запорізького національного університету

ЗАКОРДОННИЙ ТА ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ЦИФРОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ

У статті обґрунтовано актуальність цифровізації вищої освіти у сфері соціальної роботи як реакції на глобальні виклики (пандемія COVID-19, воєнний стан в Україні, цифрова трансформація суспільства). Наголошено, що підготовка майбутніх соціальних працівників має базуватись на інтеграції цифрових технологій з практико орієнтованими та гуманітарними засадами професії. Метою дослідження є аналіз наявних цифрових інструментів, які використовуються в українській та міжнародній освітній практиці для підготовки фахівців соціальної роботи, а також визначення перспектив їх подальшого розвитку й ефективної інтеграції у навчальний процес. Методи дослідження включають аналіз наукових джерел, порівняння міжнародного та національного досвіду, систематизацію цифрових рішень, що довели свою ефективність у формуванні ключових професійних компетентностей. У результатах окреслено потенціал цифрових платформ (Moodle, Canvas), засобів інтерактивного навчання (Mentimeter, Padlet, Miro), інструментів відеозв'язку (Zoom, Microsoft Teams) та мобільних застосунків (MoodKit, Headspace) у розвитку саморегуляції, емоційного інтелекту, критичного мислення. Важливе місце займають технології симуляційного навчання, віртуальної та доповненої реальності (Simucase, VR Lab, Second Life), які створюють можливості для безпечного відпрацювання складних соціальних сценаріїв. Особливу увагу приділено аналізу вітчизняному досвіду, зокрема проєкту DigiUni, що передбачає створення національної цифрової платформи з інтеграцією електронного навчального контенту та онлайн-лабораторій; досвіду використання VR-лабораторії та Центру штучного інтелекту, що дає змогу апробувати новітні освітні моделі на основі імєрсивних технологій; використання спеціалізованих мобільних додатків, що впливають на психоемоційний стан людини й навчальні досягнення здобувачів вищої освіти; перспективи застосування в навчальному процесі підготовки майбутніх фахівців з соціальної роботи цифрової мапи інклюзивної інфраструктури, "Місто без меж". У висновках підкреслено, що ефективне використання цифрових технологій у підготовці соціальних працівників потребує цілісної педагогічної стратегії, розвитку цифрової компетентності викладачів, підтримки академічної спільноти та емпіричної верифікації інструментів.

Ключові слова: цифрові освітні платформи, симуляційні технології, віртуальна та доповнена реальність, інклюзивна інфраструктура, імєрсивні методи навчання.

Постановка проблеми. У сучасних умовах підготовка фахівців із соціальної роботи стикається з низкою викликів, пов'язаних із необхідністю інтеграції цифрових технологій в освітній процес. Зокрема, війна в Україні, пандемія COVID-19 та швидкий розвиток інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) вимагають від освітніх установ адаптації до нових реалій. Це включає впровадження дистанційного та змішаного навчання, використання цифрових платформ для забезпечення безперервності освітнього процесу та формування нових компетентностей у майбутніх соціальних працівників за допомогою сучасних цифрових інструментів.

Крім того, існує потреба у розробці та впровадженні нових методик навчання, що враховують специфіку соціальної роботи та використовують потенціал цифрових технологій для формування професійних компетентностей. Це включає використання віртуальних симуляцій, інтерактивних платформ та інших інноваційних підходів, які дозволяють студентам набувати практичних навичок у безпечному та контрольованому середовищі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасний освітній ландшафт відзначається стрімким впровадженням цифрових технологій, що є особливо актуальним у контексті підготовки фахівців із соціальної роботи. Наявні нау-

кові дані переконливо демонструють позитивний вплив інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) на оптимізацію освітнього процесу та всебічне формування професійних компетентностей здобувачів вищої освіти. Особливу увагу в українському науковому дискурсі приділено аналізу готовності викладацького складу до ефективного застосування цих цифрових інструментів у педагогічній практиці. Зокрема, результати дослідження О. Овчарук [16] засвідчили, що більшість викладачів освітніх закладів готові до використання ІКТ, однак існують проблеми, пов'язані з недостатнім рівнем їх цифрової компетентності та обмеженим доступом до технічних ресурсів. Інше дослідження, проведене О. Власій, О. Дудкою та Н. Іваночко [13], підкреслює важливість формування цифрової компетентності соціальних педагогів як складової їх професійного зростання. Автори розробили навчальний курс, спрямований на підвищення рівня цифрової грамотності соціальних педагогів, що включає використання різноманітних цифрових інструментів у професійній діяльності. У роботі [11] проведено аналіз традиційних та інноваційних засобів ефективного формування ІКТ-компетентності соціальних працівників та підкреслено важливість використання інтерактивних завдань, цифрових мобільних додатків та онлайн-ресурсів у навчальному процесі. Потенціал застосування цифрових технологій в практичній підготовці фахівців соціальної сфери розкрито також нами в роботі [14]. Аналіз міжнародного досвіду також свідчить про ефективність використання цифрових технологій у підготовці фахівців соціальної сфери. Наприклад, програма "Digital Teacher", запущена ЮНЕСКО та Міністерством освіти і науки України у 2023 році, спрямована на розвиток цифрової педагогіки та підтримку психічного здоров'я вчителів, що є важливим аспектом у контексті сучасних викликів [20]. Попри зростання кількості досліджень, залишаються напрями, що потребують глибшого аналізу. Насамперед це – практичне застосування штучного інтелекту в освітньому процесі, зокрема для формування професійних навичок майбутніх соціальних працівників. Також бракує оцінки ефективності окремих цифрових інструментів, адаптованих до специфіки соціальної роботи. Не менш важливим аспектом є вивчення закордонного досвіду та розробка методичних рекомендацій для викладачів щодо впровадження сучасних цифрових рішень в освітній процес.

Мета статті полягає в здійсненні аналізу використання цифрових інструментів у закордонних та вітчизняних закладах вищої освіти та визначення перспектив щодо подальшого розвитку цифрових технологій в освітньому процесі вищої школи в процесі підготовки фахівців із соціальної роботи.

Виклад основного матеріалу. Підготовка соціальних працівників є ключовим елементом забезпечення ефективності соціальної роботи в усьому світі. Міжнародна федерація соціальних працівників (IFSW) у співпраці з Міжнародною асоціацією шкіл соціальної роботи (IASSW) розробила Глобальні стандарти для освіти та підготовки фахівців в галузі соціальної роботи, які визначають основні принципи та вимоги до навчальних програм у цій сфері. Ці стандарти підкреслюють необхідність інтеграції теоретичних знань з практичними навичками, а також наголошують на етичних засадах професії та культурній чутливості [2]. Особлива увага приділяється практичному навчанню, яке має відбуватися в реальних умовах соціальної роботи під керівництвом досвідчених фахівців. Це дозволяє здобувачам не лише застосовувати отримані знання, але й розвивати професійні компетенції, необхідні для ефективної роботи з різними групами населення. Пандемія COVID-19 спричинила значні зміни в освітньому процесі, зокрема в підготовці соціальних працівників. Багато навчальних закладів були змушені перейти на дистанційне навчання, що створило нові виклики як для викладачів, так і для студентів. Зокрема, виникли труднощі з організацією практичних занять, які є невіддільною частиною підготовки соціальних працівників [3].

Дослідження, проведене в Канаді, продемонструвало, що понад половина студентів, які навчаються за напрямом «Соціальна робота», відчули зниження якості практичної підготовки через скорочення годин або дострокове завершення практики. Це викликало занепокоєння щодо їхньої готовності до професійної діяльності після завершення навчання [9]. Щодо України, то повномасштабна війна, яка розпочалася у 2022 році, ще більше ускладнила цю ситуацію. Багато навчальних закладів були змушені адаптувати свої програми до нових реалій, зокрема щоб забезпечити безпеку студентів та викладачів, а також шукати нові форми організації освітнього процесу в умовах воєнного стану.

У зв'язку з вищезазначеними викликами виникла нагальна потреба в розробці та впровадженні інноваційних освітніх інструментів, які б дозволили забезпечити якісну підготовку соціальних працівників в умовах обмеженого доступу до традиційних форм навчання. Це включає використання різноманітних цифрових платформ, симуляцій, віртуальної та доповненої реальності, а також штучного інтелекту для моделювання реальних ситуацій та розвитку практичних навичок здобувачів вищої освіти [1].

У сучасному освітньому середовищі цифрові інструменти відіграють ключову роль у забезпеченні ефективного навчального процесу, особливо в підготовці майбутніх фахівців із соціальної

роботи. Розглянемо основні категорії таких інструментів, їхні характеристики та приклади використання. Центральне місце серед них посідають **системи управління навчанням (Learning Management Systems, LMS)**, які забезпечують комплексну організацію, проведення та моніторинг освітнього процесу. До найбільш поширених LMS у вищій освіті належать Moodle – відкрита платформа з широкою мовною підтримкою та глобальним охопленням; Canvas – комерційна LMS, що вирізняється інтуїтивно зрозумілим інтерфейсом та глибокими можливостями інтеграції з іншими освітніми ресурсами; та Blackboard – одна з найдавніших LMS, яка пропонує різноманітний функціонал для управління курсами, оцінювання та аналітики навчальної діяльності.

Важливим компонентом дистанційного навчання, особливо під час пандемії COVID-19, стали **засоби відеозв'язку**. Платформи, такі як Zoom, Microsoft Teams та Google Meet, перетворилися на основні інструменти для проведення синхронних лекцій, семінарів та інших форм групової взаємодії.

Інтерактивні платформи суттєво сприяють активному залученню студентів, дозволяючи організовувати спільну роботу над проектами, динамічні обговорення та візуалізацію ідей. Серед них виділяються Miro – онлайн-дошка для спільної творчості, що підходить для ментальних карт та діаграм; Padlet – платформа для створення інтерактивних дошок для обміну текстом, зображеннями та відео; та Mentimeter – інструмент для інтерактивних презентацій з функціями голосування, опитувань та збору зворотного зв'язку в реальному часі.

Значний потенціал для практичної підготовки, особливо в галузі соціальної роботи, мають **симуляції та технології віртуальної/доповненої реальності (VR/AR)**. Платформи, подібні до Simucase, надають інтерактивні симуляції для розвитку клінічних навичок взаємодії з клієнтами у безпечному віртуальному середовищі. Ресурси на кшталт VirtualTeach пропонують інструменти для впровадження VR/AR в освітній процес, сприяючи формуванню інноваційних навчальних просторів. Крім того, віртуальні лабораторії (VR Lab) дозволяють студентам проводити експерименти та дослідження в імітованому середовищі.

Таким чином, цілеспрямована класифікація та ефективне використання зазначених цифрових освітніх інструментів є ключовим аспектом модернізації підготовки соціальних працівників, сприяючи помітному підвищенню якості та ефективності освітнього процесу як в Україні, так і за кордоном.

Наразі провідні університети світу демонструють широкий спектр застосування цифрових технологій для підготовки фахівців соціальної сфери,

забезпечуючи інтерактивне, практико-орієнтоване та гнучке навчальне середовище.

Так, наприклад, школа соціальної роботи Мічиганського університету (**University of Michigan, США**) активно використовує платформу Canvas LMS для розміщення навчальних матеріалів, організації онлайн-дискусій, проведення тестувань та збору завдань. Окрім цього, університет впроваджує симуляційні програми, що дозволяють студентам відпрацьовувати навички консультування та кризового втручання у віртуальному середовищі, імітуючи реальні сценарії роботи з клієнтами. Крім того, студенти навчаються використовувати спеціалізоване програмне забезпечення для аналізу даних та управління сценаріями [7].

На кафедрі соціальної роботи Единбурзького університету (**University of Edinburgh, Велика Британія**) також застосовуються різноманітні цифрові інструменти, включаючи онлайн-платформи для спільного навчання, віртуальні семінари та вебінари за участю міжнародних експертів. Особлива увага приділяється розвитку навичок телепрактики (Telepractice), що передбачає надання соціальних послуг дистанційно за допомогою відеоконференцзв'язку та інших цифрових засобів комунікації. Це готує студентів до роботи в умовах, де особистий контакт може бути обмеженим [6].

Факультет соціальної роботи університету Торонто (**University of Toronto, Канада**) інтегрує у навчальні курси симуляції на основі віртуальної реальності (VR). Наприклад, студенти можуть зануритися у віртуальне середовище, що відтворює умови життя вразливих груп населення, або відпрацьовувати навички взаємодії з клієнтами, які мають психічні розлади, в безпечному та контрольованому просторі. Також активно використовуються онлайн-бібліотеки та бази даних для дослідницької роботи [8].

У Нью-Йорку (**New York, США**) для студентів, що здобувають ступінь MSW (Master of Social Work), пропонується використання інноваційного цифрового інструменту у вигляді 360-градусної симуляції у віртуальній реальності (VR), яка створена на платформі Wonda VR™ із застосуванням гарнітури Google Daydream. Розроблена віртуальна прогулянка соціально вразливим районом міста Lower East Side дає змогу студентам зануритися в автентичне соціальне середовище та спостерігати, аналізувати та рефлексувати над соціальними умовами життя представників різних груп населення. За допомогою аудіогіду з рефлексивними питаннями та інтерактивних «гарячих точок» (школи, соціальні служби, медичні заклади) здобувачі знайомляться з інфраструктурою міста, аналізують демографічні дані та ресурси громади, оцінюють соціальні ризики та розробляють відпо-

відні захисні чинники. Це дозволяє їм краще орієнтуватися у складних урбаністичних умовах та вивчати вплив середовища на потреби клієнтів, а також розвивати навички критичного мислення та формували здатність поєднувати мікро- та макрорізнобачення у соціальній роботі [4].

На базі центру прикладних соціальних досліджень Мельбурнського королівського технологічного університету (**RTIM, Австралія**) в рамках підготовки майбутніх соціальних працівників реалізовано проєкт з впровадження спеціалізованого віртуального середовища *Second Life*. Тут студенти відпрацьовують професійні комунікативні навички, беруть участь у рольових інтерв'ю з використанням аватарів, що відтворюють як соціального працівника, так і клієнта. Віртуальні зустрічі відбуваються в умовах, максимально наближених до реальних – із застосуванням міміки, жестів і голосової взаємодії через навушники з мікрофонами. Цей формат дає змогу здобувачам набутти практичних навичок соціальної взаємодії, та, як показало дослідження, сприяє розвитку етичної рефлексії, зниженню тривожності та підвищенню впевненості у своїх професійних діях [5].

Серед вітчизняних закладів вищої освіти, які активно розбудовують цифрову освіту, можна відзначити **Київський національний університет імені Тараса Шевченка**, який наразі реалізує проєкт “DigiUni – Open Ukrainian Initiative”, спрямований на створення DigiPlatform як загальноукраїнського цифрового освітнього середовища, яке об'єднуватиме цифрові потужності зі створення відповідного контенту, можливість розміщення віртуальних та віддалених лабораторій, курсів і дисциплін, навчальних ігор тощо [17]. У межах цього проєкту розроблено платформу KNU Education Online, яка включає електронний кабінет викладача та студента, модуль вебінарів, інтерактивний розклад, електронний журнал, модуль тестування та цифрову бібліотеку навчальних дисциплін [10].

Цікаве дослідження проведено на базі **Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна**, науковці якого вивчали ефективність використання мобільних додатків *MoodKit* і *Headspace* для покращення навчальних результатів та психічного стану здобувачів вищої освіти. Застосунок *MoodKit* базується на принципах когнітивно-поведінкової терапії й містить інструменти для самоконтролю настрою, планування позитивної діяльності та рефлексії, що сприяє зниженню рівня тривожності й покращенню емоційного самопочуття. Додаток *Headspace* фокусується на практиках майндфулнес та медитації, допомагаючи студентам розвивати стресостійкість і здатність до саморегуляції [18]. Застосування таких додатків у навчальному процесі майбутніх соціальних працівників може сприяти не лише опануванню професійних навичок емоційного самоменедж-

менту, а й формуванню емпатійної, стійкої до професійного вигорання особистості, що є критично важливим у соціальній сфері.

Високі темпи розвитку цифрових технологій в освіті демонструє **Запорізький національний університет**. Завдяки співпраці із закордонними закладами вищої освіти насамперед з Даремським університетом (Велика Британія) у закладі створено потужну лабораторію віртуальної реальності, функціонує Центр штучного інтелекту, діяльність яких зосереджена на інтеграції передових технологій в освіту та наукові дослідження. Можливості лабораторії віртуальної реальності охоплюють використання сучасних пристроїв віртуальної та змішаної реальності, програмних комплексів для моделювання та симуляції, а також систем взаємодії з віртуальним середовищем. Застосування імерсивних технологій, імітаційного та інтерактивного навчання, які вже впроваджуються в університеті, є надзвичайно цінним для майбутніх соціальних працівників. Використання можливостей цих підрозділів дозволить створювати реалістичні симуляції складних соціальних ситуацій, відпрацьовувати взаємодію з різними категоріями клієнтів та навички кризового втручання у безпечному віртуальному середовищі, максимально наближеному до реальних умов [15].

З початком повномасштабного вторгнення цікаву ініціативу було реалізовано **Громадською організацією «ЛУН Місто»**, яка запустила інтерактивну Карту інклюзивності «Місто без меж». Ця карта являє собою цифровий інструмент, що відображає об'єкти міської інфраструктури, пристосовані для людей з обмеженою мобільністю. Платформа збирає інформацію про наявність пандусів, понижених бордюрів, доступних туалетів, світлофорів зі звуковими сигналами тощо, й надає її у зручному форматі для користувачів – через мобільний застосунок або вебсайт [12].

Для здобувачів спеціальності «Соціальна робота» цей ресурс має значну практичну цінність, оскільки він дає змогу аналізувати просторову доступність соціальних та адміністративних послуг у громадах, розуміти потреби маломобільних груп та орієнтуватися в питаннях адаптації середовища, а також формувати навички роботи з цифровими картографічними даними. Використання цієї мапи може бути інтегроване у навчальні завдання, тренінги з оцінки інклюзивності, проєктну діяльність або під час проходження практики. Це сприятиме розвитку професійної чутливості, критичного мислення, здатності планувати маршрути клієнтів, а також виявляти певні бар'єри та пропонувати ефективні рішення на користь більш інклюзивного середовища.

Попри значні переваги, впровадження цифрових технологій у підготовку соціальних працівни-

ків супроводжується певними викликами. Серед них – необхідність забезпечення рівного доступу до технічних засобів та інтернету для всіх здобувачів, підготовка викладачів до ефективного використання нових інструментів, забезпечення кібербезпеки та захисту персональних даних учасників освітнього процесу, а також збереження балансу між онлайн та офлайн-взаємодією, що є критично важливим для розвитку емпатії та комунікативних навичок у соціальній роботі [19].

Висновки і пропозиції. Цифровізація освіти у сфері підготовки фахівців із соціальної роботи в Україні та світі є не лише сучасним трендом, а й необхідною відповіддю на виклики часу – пандемію COVID-19, війну, глобалізацію знань і трансформацію соціального простору. Сучасні цифрові технології відкривають нові горизонти для підвищення якості та доступності освіти у сфері соціальної роботи. Провідні закордонні та вітчизняні заклади вищої освіти активно впроваджують різноманітні інноваційні інструменти, що сприяють формуванню у майбутніх фахівців необхідних професійних компетентностей, включаючи цифрову грамотність, навички дистанційної роботи з клієнтами, аналіз великих масивів даних та статистичної обробки інформації. Подальший розвиток у цьому напрямку вимагає комплексного підходу, що враховує як технологічні, так і педагогічні аспекти, а також постійного оновлення знань та навичок як здобувачів, так і викладачів. Перспективи наших досліджень пов'язані з розробкою методичних підходів щодо використання симуляцій та віртуальної реальності для відпрацювання практичних навичок майбутніх фахівців з соціальної роботи.

Результати дослідження можуть слугувати основою для подальших емпіричних робіт, що оцінюють вплив конкретних цифрових рішень на якість освіти та формування професійної ідентичності соціального працівника.

Список використаної літератури:

- Distance Education in Social Work During the COVID-19 Pandemic: Changes and Challenges. *Frontiers in Education*. 2021. URL: <https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/educ.2021.720565/full>.
- Global Standards for Social Work Education and Training. *International Federation of Social Workers (IFSW)*. 2020. URL: <https://www.ifsw.org/global-standards-for-social-work-education-and-training/>
- Kourgiantakis T., Lee E. (2020). Social work practice education and training during the pandemic: Disruptions and discoveries. *International Social Work*. 2020. № 63(6). С. 761–765.
- Lanzieri N., McAlpin E., Shilane D., Samelson H. Virtual Reality: An Immersive Tool for Social Work Students to Interact with Community Environments. *Clin Soc. Work J.* 2021. Iss. 49 (2). P. 207–219. DOI: 10.1007/s10615-021-00803-1.
- Martin J. Virtual Worlds and Social Work Education. *Australian Social Work*. 2016. DOI: 10.1080/0312407X.2016.1238953
- The University of Edinburgh. *Social Work – MSc/PgDip*. 2024. URL: <https://www.ed.ac.uk/studying/postgraduate/degrees/index.php?r=site/view&id=131>.
- University of Michigan School of Social Work. *Instructional Technology* 2023. URL: <https://ssw.umich.edu/offices/instructional-technology>.
- University of Toronto. Factor-Inwentash Faculty of Social Work. *Simulation Learning*. 2023. URL: <https://socialwork.utoronto.ca/current-students/simulation-learning/>
- Wallengren-Lynch M., Dominelli L., Cuadra C. Working and learning from home during COVID-19: International experiences among social work educators and students. *International Social Work*. 2023. № 66(1). С. 3–17.
- Березіна С. Цифрова трансформація: як відбувається інноваційний розвиток університетської освіти. *Mind*. URL: <https://mind.ua/openmind/20224477-cifrova-transformaciya-yak-vidbuvaetsya-innovacijnij-rozvitok-universitetskoyi-osviti>
- Близнюк Т., Лемко Г., Близнюк О., Фомін С. Традиційні й інноваційні засоби ефективного формування ІКТ-компетентності соціальних працівників. *Mountain school of Ukrainian carpaty*. 2023. № 8. С. 11–15.
- В Україні запустили інтерактивну Карту інклюзивності «Місто без меж». Антикризовий медіа-центр. URL: <https://acmc.ua/v-ukrayini-zapustily-interaktyvnu-kartu-inklyuzyvnosti-misto-bez-mezh/>
- Власій О., Дудко О., Іваночко Н. Формування цифрової компетентності соціального педагога як шлях до професійного росту. *Освітнологічний дискурс*. 2021. № 2 (33). С. 185–204.
- Меняйло В. І., Васютинський Є. В. Потенціал цифрових технологій у професійній підготовці майбутніх соціальних працівників. *Інноваційна педагогіка*. 2024. Т. 1. № 78. С. 175–179.
- Можливості віртуальної реальності використовуватимуть в освітньому процесі ЗНУ. 2025. Запорізький національний університет. URL: https://www.znu.edu.ua/cms/index.php?action=news/view_details&news_id=64716&lang=ukr&news_code=mozhливosti-virtualnoyi-realnosti-vikoristovuvatimut-v-osvitnomu-protsesi-v-znu
- Овчарук О. В. Моніторинг готовності вчителів до використання цифрових засобів під час війни в Україні. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2023. № 98 (6). С. 52–65.

17. Проект «Цифровий університет»: перший крок до практичного втілення. Київський національний університет імені Тараса Шевченка. URL: <https://knu.ua/news/13140>
18. Севост'янов П., Клімушев В., Клімушева Г. Ефективність цифрових інструментів у психологічному навчанні та тренуванні: аналіз мобільних додатків та інтерактивних веб-сервісів. *Перспективи та інновації в науці. Серія "Психологія"*. 2024. № 7(41). С. 887–899.
19. Холловей М., Хайнс Д., Веббер М. Навчання соціальної роботи в цифрову епоху: огляд літератури. *Журнал освіти в галузі соціальної роботи*. 2020. Т. 56. № 3. С. 243–259.
20. ЮНЕСКО і МОН запускають програму з цифрової педагогіки, психічного здоров'я та соціально-емоційного навчання. *Міністерство освіти і науки України*. URL: <https://mon.gov.ua/news/yunesko-i-mon-zapuskayut-programu-z-tsifrovoi-pedagogiki-psikhichnogo-zdorovya-ta-sotsialno-emotsijnogo-navchannya>

Meniailo V., Vasiutynskyi Ye. Foreign and domestic experience in the use of modern digital tools for training social work professionals

The article substantiates the relevance of digitalizing higher education in the field of social work as a response to global challenges such as the COVID-19 pandemic, martial law in Ukraine, and the digital transformation of society. It is emphasized that the training of future social workers should be based on the integration of digital technologies with practice-oriented and humanistic foundations of the profession. The aim of the study is to analyze the existing digital tools used in Ukrainian and international educational practice for the training of social work specialists, and to identify prospects for their further development and effective integration into the educational process. The research methods include analysis of scientific literature, comparison of international and national experience, and systematization of digital solutions that have proven effective in shaping key professional competencies. The results outline the potential of digital platforms (Moodle, Canvas), interactive learning tools (Mentimeter, Padlet, Miro), video communication technologies (Zoom, Microsoft Teams), and mobile applications (MoodKit, Headspace) in developing students' self-regulation, emotional intelligence, and critical thinking. Special attention is given to simulation learning technologies, virtual and augmented reality (Simucase, VR Lab, Second Life), which enable safe practice of complex social scenarios. The domestic experience is analyzed in detail, particularly the DigiUni project aimed at developing a national digital platform integrating e-learning content and online laboratories; the implementation of VR laboratories and Artificial Intelligence Centers for piloting immersive educational models; the use of specialized mobile applications that positively influence students' psycho-emotional state and learning outcomes; and the prospects of using the inclusive infrastructure digital map "City Without Barriers" in the training of future social workers. The conclusions emphasize that the effective implementation of digital technologies in the training of social workers requires a holistic pedagogical strategy, the development of digital competence among faculty members, strong academic community support, and empirical verification of the applied tools.

Key words: digital educational platforms, simulation technologies, virtual and augmented reality, inclusive infrastructure, immersive learning methods.